

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Marií Trnkovou ve věci

žalobce: J. P.
bytem X

zastoupen Mgr. Ondřejem Flaškou, advokátem AK České Budějovice,
sídlem U Černé věže 304/9

proti
žalované: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2021, č. j. X

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- III. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah žaloby

1. Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) byla dne 24. 5. 2021 doručena žaloba, jíž se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2021, č. j. X, kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Českých Budějovicích (dále jen „úřad práce“) ze dne 3. 12. 2020, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto, že žalobci bude poskytován příspěvek na péči ve výši 880 Kč měsíčně od září 2020, neboť byl shledán osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost).
2. Žalobce s vysloveným závěrem správních orgánů nesouhlasil, neboť se jeho zdravotní stav s přibývajícím věkem a dalšími onemocněními výrazně zhoršuje a vyžaduje větší pomoc při péči od ošetřujícího asistenta. Žalobce rozporoval správními orgány tvrzené zvládnutelné činnosti, jichž však dle jeho názoru reálně není schopen, a to z důvodu ochrnutí dominantní končetiny, deprese, únavy, třesů, závratí a chronických bolestí hlavy. Uvedené obtíže mu rovněž znemožňují užívat pomůcky. Dále žalobce podotkl, že v roce 2012 prodělal těžkou klíšťovou encefalitidu s těžkým postižením branchiálního plexu, což zapříčinilo potřebu neustálé pomoci druhé osoby. Vše shora uvedené je dle žalobce jednoznačným důvodem pro zvýšení příspěvku na péči.

II. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě shledal námitky žalobce nedůvodné a navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný uvedl, že zdravotní stav žalobce byl náležitě zjištěn a zohledněn v zákonném možném rozsahu. Dále podotkl, že zdravotní stav žalobce byl v aktuálním řízení zohledněn celkem čtyřikrát, a to vždy se shodným výsledkem, resp. že je žalobce osobou závislou na pomoci jiné osoby v I. stupni.

III. Replika žalobce

4. Dne 30. 7. 2021 obdržel krajský soud repliku žalobce, který setrvale tvrdil, že jeho zdravotní stav odpovídá II. stupni závislosti. Dále žalobce navrhoval vypracování revizního posudku.

IV. Obsah správního spisu

5. Z obsahu správního spisu zjistil soud následující rozhodné skutečnosti: Součástí spisové dokumentace je oznámení ze dne 2. 9. 2020, č. j. X o zahájení řízení ve věci opětovného posouzení nároku a výše dávky příspěvek na péči. Pro účely tohoto řízení bylo provedeno sociální šetření u žalobce dne 11. 9. 2020. Po dobu posuzování stupně závislosti žalobce na pomoci jiné fyzické osoby bylo řízení přerušeno. Dne 1. 10. 2020 obdržel úřad práce smlouvu o poskytování pomoci uzavřenou mezi žalobcem a poskytovatelkou pomoci (ošetřovatelkou), v níž byly specifikovány úkoly, které musí v souvislosti s poskytováním péče žalobci provádět. Dne 8. 10. 2020 vypracovala Okresní správa sociálního zabezpečení Strakonice (dále jen „OSSZ Strakonice“) posudek o zdravotním stavu žalobce pro posouzení stupně závislosti žalobce v projednávané věci. OSSZ Strakonice dospěla po posouzení zdravotního stavu žalobce k závěru, že žalobce nezvládá celkem 4 základní životní potřeby, a to stravování, oblékání a obouvání, tělesnou hygienu a péči o

domácnost. V reakci na vypracování posudku bylo pokračováno v předmětném správním řízení.

6. Dne 26. 10. 2020 se žalobce dostavil na úřad práce, aby se seznámil s obsahem správního spisu, přičemž sdělil, že nesouhlasí s posudkem o zdravotním stavu vypracovaným OSSZ Strakonice, resp. proti němu podává námitky, neboť v něm chybí některé lékařské zprávy a nebyly v něm vypořádány obtíže způsobené migrénou, jimiž rovněž trpí. Chybějící lékařskou zprávu žalobce doručil úřadu práce, který v reakci na to požádal OSSZ Strakonice o projednání námitek žalobce a zohlednění doplněné lékařské zprávy. OSSZ Strakonice dne 10. 11. 2020 sdělila, že nebyly shledány důvody pro změnu posudkového závěru. Doložená lékařská zpráva se týkala urologického vyšetření, dle níž je aktuální urologický nález v normě, přetrvává inkontinence II. stupně, avšak fyziologické potřeby, hygienu po toaletě i případnou výměnu inkontinenčních pomůcek je schopen zvládat.
7. Následovalo vydání prvostupňového rozhodnutí, jímž bylo rozhodnuto o poskytování příspěvku na péči ve výši 880 Kč měsíčně od září 2020. Žalobce byl shledán ve smyslu § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen „zákon o sociálních službách“) za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Dne 16. 12. 2020 podal žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání.
8. Žalovaný požádal dne 12. 1. 2021 posudkovou komisi MPSV o posouzení stupně závislosti žalobce pro účely odvolacího řízení. Posudek vypracovaný posudkovou komisí MPSV dne 10. 2. 2021, ev. č. X obdržel žalovaný dne 17. 2. 2021, přičemž jím byl konstatován I. stupeň závislosti na pomoci jiné osoby. Posudková komise MPSV se odchýlila od názoru OSSZ Strakonice a konstatovala, že žalobce není schopen zvládat pouze 3 základní životní potřeby, a to tělesnou hygienu, péči o domácnost a osobní aktivity. Naopak za zvládnutelné označila posudková komise MPSV základní životní potřebu stravování a oblékání a obouvání, neboť nebyla doložena taková porucha struktur a funkcí, která by nezbytnost intervence pečující osoby u těchto základních životních potřeb zdůvodnila. Tento závěr o neschopnosti zvládat pouze tři základní životní potřeby podrobně rozvedl i žalovaný v napadeném rozhodnutí. Žalobce se seznámil s obsahem tohoto posudku a uplatnil proti němu námitky. Žalobce proto požadoval vypracování doplňujícího posudku a doložil další dvě lékařské zprávy. Žalovaný proto požádal posudkovou komisi MPSV o vypracování doplňujícího posudku. Doplňující posudek obdržel žalovaný dne 3. 3. 2021, přičemž jím bylo konstatováno, že nebyly shledány důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru.
9. Dne 26. 3. 2021 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, jímž zamítl odvolání žalobce a potvrdil prvostupňové rozhodnutí, neboť ani po opětovném posouzení zdravotního stavu žalobce nebyly shledány důvody pro odchýlení se od závěru, že žalobce je závislý na pomoci jiné osoby v I. stupni.

V. Právní názor soudu

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového stavu a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.). Krajský soud rozhodl bez nařízeného ústního jednání, neboť s tím všichni účastníci řízení projevíli souhlas.
11. Žaloba není důvodná.

12. Právní úprava poskytování příspěvku na péči je obsažena v zákoně o sociálních službách a prováděcí vyhlášce č. 505/2006 Sb. (dále jen „prováděcí vyhláška“ nebo „vyhlášky č. 505/2006 Sb.“). Podle § 8 odst. 2 zákona o sociálních službách platí, že osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby, b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb, c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb, d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.
13. Podle § 3 písm. c) zákona o sociálních službách se za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než jeden rok, a který omezuje funkční schopnosti nutné pro zvládání základních životních potřeb. Podle obsahu správního spisu byl zdravotní stav žalobce shledán dlouhodobě nepříznivým, vyžadující každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby, ale zároveň bylo konstatováno, že žalobce ve svém zdravotním stavu není neschopen zvládat tři základní životní potřeby.
14. Pro určení stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat základní životní potřeby, které jsou vymezeny v § 9 odst. 1 písm. a) – j) zákona o sociálních službách. Mezi specifikované základní životní potřeby se řadí mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Pokud jde o péči o domácnost, tak tato základní životní potřeba se hodnotí teprve u osob starších 18 let. Rozsah jednotlivých životních potřeb je blíže specifikován v prováděcí vyhlášce.
15. Ve vyhlášce č. 505/2006 Sb. jsou vymezena hodnotící kritéria pro určení schopnosti zvládat základní životní potřeby.
- Za schopnost zvládat základní životní potřebu „mobilita“ se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat a měnit polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v bytě a běžném terénu v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, otevírat a zavírat dveře, chůzí po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, nastupovat a vystupovat z dopravních prostředků včetně bariérových, a používat je.
 - Za schopnost zvládat základní životní potřebu „orientace“ se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se osobou, časem a místem, orientovat se v přirozeném sociálním prostředí, orientovat se v obvyklých situacích a přiměřeně v nich reagovat.
 - Za schopnost zvládat základní životní potřebu „komunikace“ se považuje stav, kdy osoba je schopna vyjadřovat se srozumitelně mluvenou řečí a dorozumět se jejím prostřednictvím s jinými osobami v rozsahu běžné slovní zásoby odpovídající věku a sociálnímu postavení, chápat obsah přijímaných a sdělovaných zpráv, vytvářet

rukou psanou krátkou zprávou, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům a zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky.

- Za schopnost zvládat základní životní potřebu „stravování“ se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nalít nápoj, rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim, konzumovat stravu v obvyklém denním režimu, přemístit nápoj a stravu na místo konzumace.
- Za schopnost zvládat základní životní potřebu „oblékání a obouvání“ se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.
- Za schopnost zvládat základní životní potřebu „tělesná hygiena“ se považuje stav, kdy osoba je schopna použít hygienické zařízení, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, česat se, provádět ústní hygienu, holit se.
- Za schopnost zvládat základní životní potřebu „výkon fyziologické potřeby“ se považuje stav, kdy osoba je schopna včas používat WC, zaujmout vhodnou polohu, vyprázdnit se, provést očistu, používat hygienické pomůcky.
- Za schopnost zvládat základní životní potřebu „péče o zdraví“ se považuje stav, kdy osoba je schopna dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovené preventivní, léčebné a léčebně rehabilitační a ošetrovatelské postupy a opatření a používat k tomu potřebné léky nebo pomůcky.
- Za schopnost zvládat základní životní potřebu „osobní aktivity“ se považuje stav, kdy osoba je schopna navazovat kontakty a vztahy s jinými osobami, plánovat a uspořádat osobní aktivity, styku se společenským prostředím, stanovit si a dodržet denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí, například vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.
- Za schopnost zvládat základní životní potřebu „péče o domácnost“ se považuje stav, kdy osoba je schopna nakládat s penězi v rámci osobních příjmů a domácnosti, manipulovat s předměty denní potřeby, obstarat si běžný nákup, ovládat běžné domácí spotřebiče, uvařit si jednoduché teplé jídlo a nápoj, vykonávat běžné domácí práce, nakládat s prádlem, mýt nádobí, obsluhovat topení, udržovat pořádek.

16. Krajský soud podotýká, že základní pokyn pro hodnocení jednotlivých schopností zvládat životní potřeby je rozveden v § 9 odst. 5 zákona o sociálních službách, podle něhož pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

17. Tato direktiva je dále konkretizována v ustanovení § 1 odst. 4 vyhlášky č. 505/2006 Sb., podle níž platí, že za neschopnost zvládnutí základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání

běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Za neschopnost zvládnutí základní životní potřeby se považuje rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění základní životní potřeby v přijatelném standardu.

18. Podle § 2 citované vyhlášky dále platí, že při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby se posuzuje, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládnutí základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby. Přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení.
19. Žalobce namítal, že se jeho zdravotní stav s přibývajícím věkem a dalšími onemocněními neustále zhoršuje a vyžaduje větší pomoc při péči od ošetřujícího asistenta. Žalobce popsal zdravotní komplikace, které jej sužují, a to ochrnutí dominantní končetiny, deprese, únava, třesy, závratě a chronické bolesti hlavy. V důsledku těchto zdravotních komplikací není schopen užívat pomůcky, a proto není schopen zvládat činnosti, správní orgány zhodnocené jako zvládnutelné. V neposlední řadě žalobce poukazoval na následky klíšťové encefalitidy, kterou prodělal v roce 2012, a způsobila mu následky s těžkým postižením branchiálního plexu. Krajský soud nerozporuje, že žalobce trpí výše zmíněnými zdravotními komplikacemi, avšak nebylo jím specifikováno, jakých dalších konkrétních základních životních potřeb, zhodnocených jako zvládnutelné, není v důsledku vyjmenovaných zdravotních komplikací schopen zvládnout.
20. Správními orgány bylo po důkladném posouzení zdravotního stavu žalobce konstatováno, že není schopen zvládat tři základní životní potřeby, a to tělesnou hygienu, osobní aktivity a péči o domácnost. Žalobce v žalobě nezdůvodnil, jaké další základní životní potřeby vyjmenované v § 9 odst. 1 písm. a) – j) zákona o sociálních službách měly být hodnoceny jako nezvládnutelné vzhledem k jeho zdravotním obtížím.
21. Krajský soud v této souvislosti poznamenává, že kvalita žaloby v podstatě předurčuje kvalitu odůvodnění rozhodnutí soudu (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, čj. 7 Afs 104/2004-54). Ve vztahu k těm námitkám, které žalobce ponechal pouze v obecné rovině a neuvedl k nim konkrétnější právní argumentaci, bude proto i odůvodnění tohoto rozsudku pouze stručné a obecné. Na tomto místě tudíž krajský soud uvádí, že neshledal důvodnými povšechně formulované námitky, které žalobce pouze obecně namítal, že činnosti v posudku udávané jako zvládnutelné činnosti se neshodují se skutečností vzhledem k jeho četným zdravotním obtížím.
22. Na tomto místě krajský soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2019, č. j. 9 Ads 84/2018 – 32: *„Zdejší soud je názoru, že by ke stěžovatelem tvrzenému rozporu v dané věci došlo v případě, že by informace zjištěné v rámci sociálního šetření jednoznačně poukazovaly na takový stav stěžovatele, kdy by porucha funkčních schopností dosahovala úrovně úplné poruchy nebo poruchy natolik těžké, že by přes využívání zachovaných potenciálů*

a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nebyl schopen zvládnout životní potřebu mobility v přijatelném standardu dle přílohy

č. 1 písm. a) vyhlášky, a navíc by tento stav nebyl žádným způsobem vyvrácen v rámci lékařských zpráv,

které byly podkladem pro závěry posudkové komise. Nejvyšší správní soud přisvědčil závěru krajského soudu,

že v daném případě k namítanému rozporu nedošlo.“ Uvedená citace je plně aplikovatelná na projednávanou věc, neboť i v případě žalobce nelze dovodit podle zjištění získaných při sociálním šetření, že by stav žalobce dosahoval poruchy úplné či těžké, aby ani za použití pomůcek nebyl schopen provést v přijatelném standardu základní životní potřeby kromě tělesné hygieny, osobních aktivit a péče o domácnost.

23. Krajský soud kvituje, že žalovaný vycházel ze všech podkladů, které měl k dispozici, zejména pak z posudků zpracovaných posudkovou komisí MPSV a závěrů získaných při sociálním šetření. Závěry formulované v napadeném rozhodnutí hodnotí zdejší soud jako přesvědčivé, dostačující a řádně odůvodněné. Správní orgány hodnotily veškeré lékařské zprávy, které se vázaly ke zdravotnímu stavu žalobce. Dokonce došlo k vypracování též doplňujících posudků v reakci na žalobcem doložené lékařské zprávy v průběhu správního řízení, avšak ani ty nevedly ke změně posouzení stupně závislosti žalobce.
24. Posouzení stupně závislosti osoby vychází především z posouzení zdravotního stavu osoby. Posouzení zdravotního stavu je věcí odborně-medicínskou, k níž nemají soudy potřebné odborné znalosti, a proto vždy vychází z vyjádření subjektů, které takové znalosti mají, tj. ze závěrů ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeby osoby, popř. z výsledku funkčních vyšetření a z výsledku vyšetření posuzujícího lékaře, tj. z informací komplexně zahrnutých ve vyžádaném posudku. K tomuto posouzení jsou povoleny ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí. Ty jsou vybaveny oprávněním k vyslovení závěrů ohledně zdravotního stavu. Na posudek vypracovaný posudkovou komisí MPSV, jako svou podstatou rozhodující důkaz pro rozhodnutí ve věci, je proto třeba klást zvýšený důraz na jeho jednoznačnost, úplnost a přesvědčivost (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 3 Ads 24/2013 - 34, případně i rozsudky ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003 - 54, ze dne 3. 4. 2013, č. j. 6 Ads 158/2012 - 24 a ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 25/2013 - 26). Krajský soud opět poukazuje na závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 29. 8. 2019, č. j. 9 Ads 84/2018 - 32, v němž byl popsán postup při hodnocení soudu v obdobných věcech. „Nejvyšší správní soud se s ohledem na uvedené ztotožnil se závěrem krajského soudu, že bylo na místě při hodnocení dané věci vycházet především ze závěrů konstatovaných v posudcích posudkových komisí. Přezkoumal však úplnost a přesvědčivost posudku MPSV ČR s ohledem na namítaný rozpor mezi závěry v posudku uvedenými a informacemi zjištěnými při sociálním šetření dne 10. 12. 2015, jehož smyslem bylo posouzení míry schopnosti stěžovatele vést samostatný život v jeho přirozeném sociálním prostředí. Ačkoli je nutno zjištění vyplývající ze sociálního šetření považovat za podpůrný podklad, je nezbytné v případě námitek řádně přezkoumat, zda posudková komise závěry sociálního šetření při svém rozhodování vůbec zohlednila, jakým způsobem je zahrnula do svého hodnocení a zda tyto závěry nejsou v přímém rozporu se závěry posudkové komise,

resp. s podkladovými lékařskými zprávami. V opačném případě by sociální šetření pozbývalo jakýkoli smysl.“

25. Žalobce poukázal na řadu obtíží, které výrazně ovlivňují jeho zdravotní stav, potažmo jeho schopnost zvládat základní životní potřeby. K tomu zdejší soud uvádí, že vycházel z posudkového hodnocení, neboť, jak bylo již zmíněno, soud nemá natolik odborné znalosti, aby mohl posoudit možný vliv ostatních zdravotních poruch žalobce na jeho zvládání základních životních potřeb hodnocených jako zvládnutelné. Podle závěrů posudkové komise MPSV však neměly doplňující informace žalobce ohledně jeho zdravotního stavu žádný vliv na schopnost zvládat další základní životní potřeby, tyto závěry byly v posudkovém zhodnocení zdůvodněny. Ani žalovaný neopomněl na vyjádření žalobce reagovat, přičemž i ten konstatoval, že tyto nejsou posudkově významné. Krajský soud zdůrazňuje, že nepodceňuje závažnost zdravotních poruch žalobce, nicméně tyto obtíže nemají podle odborných závěrů vliv na schopnost zvládání hodnocených aktivit.
26. K replice žalobce přiložil lékařské zprávy z července letošního roku (2021), které patrně mají prokázat, že zdravotní stav žalobce odpovídá II. stupni závislosti. Krajský soud po prostudování předložených lékařských zpráv konstatuje, že závěry v nich vyslovené nejsou v rozporu s hodnocením vysloveným v posudcích o zdravotním stavu žalobce založených ve správním spisu a nikterak nezpochybňují správními orgány vyslovené závěry. Návrhu žalobce na provedení revizního posudku soud nevyhovuje, neboť pro něj neshledal žádný relevantní důvod. Pro vyslovené závěry měly správní orgány oporu ve spisové dokumentaci. Způsob hodnocení podkladů rozhodnutí a způsob posuzování stupně závislosti byl podrobně rozebrán v odstavci 24 tohoto rozsudku, na nějž tímto soud odkazuje.
27. Soud uzavírá, že po prostudování všech posudků zpracovaných posudkovou komisí dospěl k závěru, že závěry formulované posudkovou komisí MPSV a dále žalovaným v napadeném rozhodnutí byly dostatečně odůvodněné, přesvědčivé a nevzbuzovaly žádné pochybnosti či otázky. Krajský soud má za to, že zdravotní stav žalobce a schopnosti zvládat základní životní potřeby byly dostatečně objektivizovány a hodnoceny.

VI. Závěr, náklady řízení

28. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
29. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1, věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené v řízení před soudem. Krajský soud proto v jeho případě rozhodl tak, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

České Budějovice 24. září 2021

JUDr. Marie Trnková v. r.
samosoudkyně